

ellers skal være Mening i de Forhandlinger og Resultater, vi her komme til, med Nødvendighed maa komme til det samme Resultat iaar, thi der er, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds ansøgte, ikke fremkommet det Allermindste, der kan forandre den Stilling, Thinget indtog ifjor. Saa vidt jeg kan se, er der iaar ganske de samme Grunde, baade æstetiske og moraliske og nationaløkonomiske, til at fastholde Stillingen, som den var ifjor. Hvad de første Grunde angaar, skal jeg til den sidste ærede Taler (N. Andersen) ikke undlade at bemærke, at det naturligvis er fuldstændigt Oppind, naar han tror at turde udtale her, at min Stilling, ifjor var begrundet i Genhynet til, om man havde afvisseret eller ikke afvisseret ved et Valg. Det er der aldeles ikke Tale om. Men jeg skal ikke komme tilbage til denne Forhandling; thi det er overhovedet ikke min Tanke at ville optage nogen som helst Realitetsforhandling om denne Bane. Jeg anser Sagen for at være afgjort ifjor, og ved den Afgjørelse vil jeg anbefale det høie Thing at blive staaende. Jeg tror, at, hvis vi paa den Maade, som den ærede Forslagsstiller nu ønsker, det, komme bort fra Forhandlinger og Afgjørelser, som have kostet meget Arbejde og lang Tids Overveelse, og hvis, vi staa ind paa den Vej, som han ønsker, vil det være et meget daarligt Præcedens for vort Samarbejde her i Thinget herefter. Jeg kan godt forstaa, at de ærede Medlemmer, som ifjor søgte deres lokale Interesser, tilsidefatte, og da gjorde deres Yderste for at faae deres Krig frem, bleve ved, saalange der var der mindste Udsigt til, at det vilde kunne lykkes, og at de endog saa fortsatte noget efter, at det maatte siges, at, ethvert, Haab var udelukket. Men at de, nu iaar ansøgte sig for kaldede til at rejse Sagen igjen og omgøre Afgjørelsen ifjor, forstaaer jeg ikke. Der er ikke fremkommet det Allermindste, hvorpaa de ærede Forslagsstillere kunne bygge et Haab om at faae Thinget til at gaa, en anden Vej, end ifjor. Hvis der er Kombinationer eller Noget af den Slags, som jeg er ubekendt med, er jeg naturligvis ikke istand til at udtale, mig derom, da det hører til den Slags Ting, som en Gang ligge udenfor Offentligheden. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale Thinget at stemme imod Overgangen til 2den Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Pedersen): Jeg skal takke det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), fordi han er saa velvillig stemt overfor denne Bane, at han vil stemme for den. Det gjorde han for Næsten ogsaa ifjor, og stille sig derved fra sine sædvanlige Meningsfæller. Men jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han er ikke ganske korrekt i sin Historiefriktion. Det ærede Medlem kunde ikke modstaa Fristelsen til at lægge en Del Skyld over paa mig og

min Stilling for, at denne Bane ikke var kommen igennem tidligere, og de Grunde, som det ærede Medlem ansøgte, vare aldeles uberettigede og urigtige. Det ærede Medlem ansøgte saaledes, at da jeg i Samlingen 1876—77 var kommen ind i det Udvalg, der behandlede Jernbaneloven, vendte et Flertal af dette Udvalg tilbage med Forslaget paa en saadan Maade, at Åsensbanen havde faaet et Paahæng af en Bane til Faaborg, hvorved Banen vilde blive ført længere ind i Landet, end man ønskede i Åsens. Det er aldeles urigtigt. Flertallet af det Udvalg, hvoraf jeg var Medlem, indstillede, ikke noget Saaband. Flertallets Indstilling findes i Udvalgets Betænkning for Samlingen 1876—77 Sp. 1154, hvor det foreslaas, at der skulde indsettes, efter Forslaget om Åsens—Sommerup Linien en Linie fra Faaborg Kjøbstad over Nørre Broby til et Punkt paa Sommerup—Åsens Banen Vest for Værninge eller eventuelt fra Faaborg Kjøbstad til Ringe Station. Man stillede det altsaa frit, enten man vilde vælge Banen fra Faaborg til Ringe eller fra Faaborg til Sommerup, men i begge Tilfælde vilde Åsensbanen have faaet den samme Retning, som nu er foreslaaet. Det er altsaa urigtigt, naar det ærede Medlem gjør gjældende, at den Indstilling fra Flertallet, som jeg var med til, havde haft, nogen, skadelig Indflydelse paa Sommerupbanens Retning. Det er ikke Tilfældet. Den Stilling, som den ærede Ordfører for Forslaget fra ifjor nu, indtager, kan jeg meget godt forstaa. Det ærede Medlems Stilling er jo som bekendt den, som han har gjort gjældende tidligere i det førnævnte Jernbaneudvalg i 1876—77, at han kun vil have visse Hovedrouter igennem Landet betragtede som Statsbaner og derimod mener, at alle Sidebaner skulle bygges for Kommunernes Regning. Det er et Standpunkt, der, som bekendt, aldeles ingen Tilslutning har her i Thinget, og som heller ikke har den mindste Tilslutning fra Ministeriets Side, og at fastholde det Standpunkt vil være det samme, som at flyde Anlægget af saadanne Sidebaner ud i en ubestemmelig Fremtid, og det er saa, meget mere uheldigt, som det kommer til at gaa ud over en af de Sidebaner, som have været fremkomne fra Først af, og som man fra alle Sider synes at have erkendt Berettigelsen af. Naar dette Baneanlæg bliver skudt ud, efter at andre mindre berettigede Sidebaner ere komne frem, er dette Standpunkt saa meget uheldigere. Jeg tror heller ikke, at det vil finde nogen Tilslutning her. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sørup) sluttede sig jo ganske til Ordføreren Standpunkt, og det kan jeg saa godt forstaa, da Resultatet var det samme, nemlig det at stemme mod Lovens Overgang til 2den Behandling. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ansøgte, at, netop fordi han ifjor havde været Ordfører, var han